

PARADOXURILE HANDBALULUI CONSTANȚEAN

Ma! întâi o precizare: vorbind despre handbalul constanțean trebuie făcută observația că reportajul care poartă acest titlu este o investigație existentă în acest sport din orașul și localitățile județului se va afla în fața unor situații paradoxale, greu de explicat. Despre ce este vorba?

În primul rând, apare curios faptul că în competițiile republicane rezervate juniorilor și școlărilor echipele de handbal din orașul Constanța realizează unele succese (de pildă, anul trecut titlul de campion a țării la junioare a luat drumul acestui oraș), în timp ce formațiile de seniori se complică într-o mediocritate inexplicabilă, ani în urmă, prin categoria B și, răsind, după retrogradare, cu regularitate apoi calificarea în această competiție secundă. În al doilea rând — și nu ultimul — este greu de crezut că un oraș cum este Constanța, unde în lunile de vară se adună cu o „precizie” matematică majoritatea formațiilor frunțate din țară, ca să nu mai vorbim de numeroase echipe de peste hotare venite și ele pe litoral pentru vacanță sau pregătiri, nu are în calendarul său o competiție de amploare, care să solicite interesul amatorilor de sport, care să constituie, în ultima instanță, un excelent mijloc de propagandă în rândurile tineretului. În sfârșit să nu uităm, că în timp ce județul și orașul Constanța se poate mindri cu faptul că în ultimii ani a realizat progrese de prestigiu în numeroase discipline sportive (fotbal, box, lupte, volei, baschet și altele) la handbal continuă să bată cu încăpăținare pasul pe loc.

Culmea este că activitatea competițională pe plan local a prins de câțiva ani aripi și, în prezent, activiștii constanțeni se pot mindri, de pildă, cu faptul că la campionatul județean, la care iau parte 16 echipe masculine și 6 feminine, vin în Sala spor-

turilor numeroși spectatori, că jocurile sînt de un bun nivel tehnic, că se organizează, cu un deplin succes, un campionat de juniori, că în calendar se află o competiție (Cupa școlilor generale) care s-a desfășurat cu un nebanuit succes și că există în județ formații bine încheiate, care se pregătesc și iau parte cu regularitate la întreceri. Atunci cum se explică absența aproape totală a formațiilor constanțene de seniori sau senioare din circuitul competițiilor interne de amploare?

Ceea ce frapă, înainte de orice, la o mai atentă analiză a activității handbalistice din acest județ este lipsa de colaborare, chiar din sinul comisiilor locale. Deși în acest orăz arec organizare oameni atâtași handbalului, majoritatea dintre ei cu o bună pregătire, toți și unele mărute neînțelegeri — care nici măcar nu merită a fi amintite într-un material ca acesta — duc la o stagnare a muncii în anumite perioade, la crearea unei atmosfere deloc propice obținerii unor bune rezultate în muncă. În afară de aceasta există la toți activiștii din domeniul handbalului, aflați în oraș sau județul Constanța, o supărătoare lipsă de inițiativă, un imobilism fatal parcă, așteptându-se totul de la centru, de la federația de specialitate. Majoritatea celor cu care am stat de vorbă au reproșat o oarecare lipsă de atenție a federației față de orașul și județul lor. Se poate să fie adevărat. Considerăm că federația de handbal ar fi putut să facă ceva mai mult pentru acest județ, dirijind unele acțiuni centrale în această parte a țării și contribuind în acest fel la creșterea prestigiului și a capacității organizatorice a comisiilor de specialitate. Nu-i mai puțin adevărat însă că, așa cum precizăm mai înainte, și organele de specialitate locale nu au manifestat un prea mare interes pentru acest sport.

Un singur lucru apare atunci absolut clar: în orașul și județul Constanța există mari și încă nefolosite posibilități de relansare a handbalului. Și dacă lucrurile așa stau, de ce să consemnăm un astfel de „divorț”? (c.a.)

CAMPIONATELE DE HANDBAL

ÎNCEP LA 30 AUGUST

Program special pentru

categoria A feminină

Cu cîteva zile în urmă, comisia de competiții a F.R.H. a elaborat programul întrecerilor republicane pentru sezonul competițional 1970/1971. În general, principiile de desfășurare — după cum se știe specifice handbalului, cu trei tururi, dintre care unul organizat sistem turneu numai în sală — au rămas aceleași. Toate întrecerile naționale (campionatele republicane A și B, masculin și feminin) încep în ziua de 30 august. Cu o singură excepție: campionatul categoriei A feminin, a cărui primă etapă este programată în ziua de 24 august și în cadrul căreia turul sistem turneu va avea loc între 2 octombrie și 1 noiembrie 1970. De asemenea, două etape din primul tur (de toamnă, în aer liber) au fost amânate pentru primăvara anului 1971. Toate aceste modificări au fost necesare pentru a se acorda un răgaz de timp ce va fi afectat pregătirii lotului reprezentativ în vederea participării la campionatul mondial. Data și locul de desfășurare a acestei mari competiții urmează să fie stabilite la aprobatul Congres al F.R.H.

BUCUREȘTI — BARAJUL DE LA VIDRARU

(Urmare din pag. 1)

ei; benzile sînt intersectate de drumuri laterale (absolut inadmisibil și periculos pentru o autostradă); circula pe aceste benzi; bicicliști, căruțe, autocamioane (în ciuda semnelor de interdicție !), anulând astfel toate avantajele pe care, teoretic, le oferă o autostradă. Dar poate tot noi stîm prea pretențioși și trebuie să așteptăm răbdători încheierea întregii lucrări pentru a putea susține, fără șovăire, că avem cu adevărat o autostradă. Probabil că pînă atunci va apăre pe acest traseu și o benzinărie, a cărei deservire adevărată este un traseu de 110 km nici măcar nu este semnalată, cu firește și ușor de ghici consecințe!

În sfîrșit, din Pitești, am pornit pe valea Argeșului, printr-o pitorească regiune deluroasă spre vechia cetate de scaun cu nume evocator: Curtea de Argeș. Lăsaînd în urmă vechile monumente de arhitectură pe care le cunoașteam, am căutat să ne apropiem, pentru înnoptare, de baraj. Din păcate, ieșirea din orașul mic, cu drumuri înguste, nu este de loc semnalizată, deși ar fi mare nevoie din cauza ocularilor impuse de lucrări rutiere urbane ce nu se mai sfîrșesc cam de multor!

Am ales, pentru popas, primul loc marcat în acest scop, în comuna Gorbeni. Pe pînăcări i se spune: „Cabana și camping”, fără nume, deși i s-ar fi putut nădădosi vreunul. Colegul nostru Gh. Epuran, în „Ghidul auto-moto”, i-a spus mult mai frumos: Han turistic, nume potrivit căldurii din deal, care amintește în arhitectură de culele oltenesti. La poale, în ime-

diata vecinătăți a șoselei, spațiul de cazare a fost completat cu cîteva căsuțe cu cerdac (improvizate din plăci de placaj) în stilul arhitecturii populare din regiune (dar fără soliditatea caselor din regiune !). Pereții nu sînt prea bine protejați la încheieturi și suflă vîntul prin căsuțe, ceea ce nu e prea plăcut într-o noapte răcoroasă cum ne-a fost nouă dat să avem. Cămaruța de două persoane mai este încălzită și cu un imens gerdob, inutil, care mîndrește spațiul și stînjește mișcările. Deși în plin sezon, bufeții cabanei nu este nici măcar satisfăcător aprovizionat, lipsindu-i produse elementare (cum ar fi pîinea, de pildă), în schimb are toate cele necesare pentru a transforma refectoriul în circulație sădăa.

În industria turistică buzoiană nu este suficient. Responsabilități de aici i se cere simț igienic, pricepere gospodărească, o cîțime de civilizație și, dacă se poate, puțin inventivitate. Un popas turistic nu este numai un prilej de mîncat și dormit. Locul trebuie să invite, prin mijloace variate, la mișcare, la destindere, la sport.

În acest sens ar trebui să punem poate în discuție și amplasamentul acestor campinguri (impropriu numite astfel în cazul de față). Locul de popas cere liniște, o aproximativă izolare, chemare la relaxare. Cum poate fi vorba de așa ceva la Gorbeni, unde căsuțele sînt amplasate lîngă o șosea cu intens trafic industrial, de zi și de noapte! (De altfel, cazul e identic la popasul Dirște, de la intrarea în Brașov, sau la Piatra Craiului între Cluj și Oradea). În asemenea împrejurări, protecții par a fi lucrul după

cerințele mereu crescînde ale procesului de instruire în general, imune și la tenis de masă nevoia unei consilieri a tehnicienilor acestei ramuri sportive, a unor clarificări, a unor sfaturi în lumea activității sportive, a specialiștilor noștri de la acest joc sportiv. Desigur, nu putea fi vorba de elaborarea de la cîteodată a unor rețete cu o valabilitate absolută la multitudine de întrebări care se ridică azi în antrenamentul jucătorilor de tenis de masă, ci de trasarea unor jaloane dirijtoare, un îndreptar orientativ. De aceea salutăm inițiativa federației noastre de resort de

CETATEA GIURGIU (f) ȘI GLORIA BUCUREȘTI (m) AU PROMOVAT ÎN CAMPIONATUL DIVIZIONAR

Patru echipe — în ultimele întreceri • O finală va avea loc

în sală... neutră

Cursa pentru calificarea în diviziunea națională de pe jumătate încheiată. Două dintre pretendenții la locurile rămase vacante prin retrogradarea formațiilor Meșter Brașov și Gloria București la fete, Constructorul București și Voinea Cluj la băieți și anume Cetatea Giurgiu (feminin) și Gloria București (masculin) și-au văzut visul împlinit: Gloria a învins și în retur pe Laromet București cu 4:07-4:59 p.d., iar giurgiuvenele, deși au pierdut simbată cu 2:27-2:34 p.d. la Voinea Craiova, au obținut totuși calificarea grație avantajului substanțial (180 p.d.) din prima confruntare. Prin urmare, suporterii bucureșteni se vor resemna cu gândul că locul secetului feminin a fost luat de băieți. În schimb, în localitatea de pe malul Dunării s-a încheiat etapa deplasată, jucătoarele de la Cetatea fiind primite reprezentante ale orașului Giurgiu care vor activa în diviziunea de poale. Între componenții celor două formații, care au mers din victorie în victorie în campionatul republican de calificare:

CETATEA: Ileana Ștefescu, Elisabeta Lupea, Stela Boba, Petra Strălușcu, Ileana Onelcu, Elena Rada, Floarea Tudor, Antrenor: I. Petrescu.

GLORIA: Gh. Dumitrescu, A. Marcu, S. Dinu, Gh. Tudor, D. Iorcu, Gh. Popa, A. Carp, Antrenor: I. Poștagal.

În lupta pentru celelalte două locuri din prima categorie au mai rămas echipele feminine Petrolul Băicoi (care a eliminat pe

UN COCOCU PROMIȚĂTOR AL ANTRENORILOR DE TENIS DE MASĂ

a organiza constituirea metodică a antrenorilor, încheiată recent.

Celor peste 30 de antrenori adunați la complexul sportiv 23 August 16-au fost prezentate în numele colegiului central de antrenori (președinte: antrenor federal Ella Constanțescu) o serie de prelegeri urmate de demonstrații practice (în sala de la stadionul Republicii). Au fost audiate la rândul lor teoretice interesante privind „Orientarea metodică în concepția modernă de joc” (profilul de joc și caracteristicile lui, orientarea în alegerea profilului), „Pregătirea fizică”, „Metodica instruirii copiilor și

a juniorilor”. Indicații pedagogice, „Metodica selecției”, „Tactica”, „Conținutul și structura procesului de instruire în funcție de etape”, „Planificarea și evidența activității”. De asemenea, s-au punctat de aprecieri și lecțiile practice susținute de antrenorul Marius Lăzărescu (antrenament mixt pentru copii cu prezentarea grupelor de exerciții necesare în pregătirea fizică ca și a altor categorii de profesie).

Într-un cuvînt, s-a căutat aducerea la același număr, la găsirea unui limbaj comun pe plan teoretic-metodic-practic, în principalele probleme ale pregătirii. Fără îndoială, lucrul efiect dacă ne gândim la nivelul diferențial al cunoștințelor auditorilor. Dar, completările și precizările aduse au înălțat și ele multe dintre nedumeririle.

În încheierea acestui colocvii a fost acordat un punctaj urmînd norme concrete obligatorii pentru activitatea viitoare a antrenorilor. Ele vor constitui repere precise în munca tehnicienilor de la tenis de masă după care se vor ghida toate controalele-test ce vor fi efectuate în cadrul secțiilor.

Sperăm că această reîntîlnire a antrenorilor din sportul cu mingea de celuloză va avea repercusiuni favorabile în îmbunătățirea procesului de instruire și ca o consecință, ridicarea pe o treaptă nouă a performanțelor tenisului de masă românesc. Am mai dori ca astfel de consfătuiri extrem de utile să-și aibă o frecvență mai mare și bine stabilită. Și să acordăm tot girul promisiunilor făcute în cuvîntul de încheiere de către secretarul general al F.R.T.M., tov. Sever Dăneș.

Tr. ANDRONACHE

Echipa României să-și reconfirme valoarea

(Urmare din pag. 1)

chiar finalisti, în cazul unor probe, vor merita, în plus, o anumită apreciere din partea specialiștilor, a spectatoriilor (și telespectatoriilor) și cronicearilor.

În nici un caz aceste adevăruri nu trebuie nici să „spere”, nici să fie înțelese ca o posibilă acoperire în eventualitatea cu totul nedorită a unei comportări modeste. Spunem acestea gîndindu-ne la echipele frunțate, bineînțelese și la reprezentativă țării noastre.

Va fi, neîndoielnic, greu — poate mai greu ca altădată — dar echipa României poate și trebuie să-și reconfirme valoarea, să păstreze și, pe cît va fi posibil, să consolideze pozițiile cucerite pe plan mondial. De altfel, care competiție, și cu atât mai mult un campionat mondial, și desemează câștigătorii după alte criterii decât cele ale performanțelor superioare obținute în luptă sportivă dură, echilibrată, solicitînd talentul, o excelentă pregătire și eforturi deosebite? Desigur, cu cît întrecerea este mai grea, cu cît adversarii sînt mai puternici, cu atît satisfacția victoriei va fi mai mare.

Îată ceea ce doream să reamintim căciastilor și canoistilor români, acunți cu foarte puțin timp înaintea campionatelor mondiale.

Așadar, echipa noastră păstrează — credem — mari șanse de a se situa pe un loc frunțat în clasamentul pe națiuni. Nu numai criteriile subiective, sentimentale, ci în primul rînd punctele de vedere obiective conduc spre o asemenea opinie. Să ne explicăm.

În ciuda faptului că o parte dintre sportivii frunțați s-au retras din activitatea competițională sau — din diferite motive — au coborît sub nivelul cerințelor unui campionat mondial, echipa României, în plin proces de reîntinerire, și-a păstrat forța și valoarea de ansamblu. A dovedit-o convingător participarea (nu numai prin rezultatele obținute la toate regatele internaționale ale acestui sezon.

ZIUA CONFIRMĂRIILOR

Ieri, la piscina Dinamo care găzduiește întrecerile naționale ale celor mai tineri înotători a fost o zi a confirmărilor. Dinamovista Eugenia Cristescu — prezentantă a Capitalei — s-a „plimbat” dimineața pe distanța de 800 m liber în 11:03,0, pentru ca după amiază să reînnoască victoria asupra titlului sîntetului Karin Parusch, cîștigînd 200 spațe, Empiilor celor două sportive (2:45,8 și, respectiv, 2:46,5) reprezentînd a doua și, respectiv, a patra performanță românească a anului. Și ploieșteanca Domnica Dumitru și-a repetat succesul de la „suta” dominînd de o manieră netă plutonul brasitelor la 200 m. În schimb, coechipierul ei, Ad. Popovici, a gustat pentru prima oară din cupa înfrîngerii, fiind întrecut la 400 m de Ilarion Svez. Ultimele probe sînt programate astăzi de la ora 9:30 și 17.

REZULTATE TEHNICE. CATEGORIA B. — 800 m liber (f): EUGENIA CRISTESCU (Din.) 11:03,0, Cătălina Panulescu (Petrolul) 12:13,2, Emilia Călin (Petrolul) 12:38,6, Carmen Mocanu (C.S.S.) 12:33,5; 400 m liber (b): L. SVEZ (Sc. Sp. 2 Buc.) 5:17,4, Ad. Popovici (Petrolul) 5:26,9, L. Colanță (Crisul) 5:36,2; 200 m spațe (f): EUGENIA CRISTESCU (Din.)

2:45,8 (r.p.), Karin Parusch (Sc. Sp. Timiș.) 2:46,5 (r.p.), Mariana Giurcă (Sc. Sp. Res.) 3:00,4; 100 m delin (b): ANDREI URȘU (Sc. Sp. 2 Buc.) 1:15,4, D. Grosșan (Sc. Sp. Res.) 1:16,9; 400 m mixt (b): DOMNICA DUMITRU (Prahova) 3:11,7 (r.p.), Marina Cristea (Steaua) 3:14,9, Julia Mirosu (Sc. Sp. Reșița) 3:15,8, Monica Winkler (Sc. Sp. Reșița) 3:16,9; 400 m mixt (b): PETROLUL 5:18,5, Sc. Sp. 2 Buc. 5:28,0, Sc. Sp. Reșița 5:46,8, Crisul 5:50,0.

CATEGORIA C. — 100 m spațe (b): H. HABETLER (Sc. Sp. Timiș.) 1:23,2, St. Mișu (Dunărea) 1:25,2, Ad. Alexandru (Petrolul) 1:27,0, M. Mandache (Petrolul) 1:27,8; 100 m delin (f): MIHAELA GEORGESCU (Petrolul) 1:30,0, Ines Hellebrandt (Sc. Sp. Reșița) 1:43,5, Daniela Juster (C.S.S.) 1:48,9; 400 m mixt (b): PETROLUL 2:49,0, Dunărea 2:54,8, Sc. Sp. Reșița 2:55,5; 200 m mixt (f): PETROLUL 2:54,5, Sc. Sp. Reșița 3:01,0, Sc. Sp. Sibiu 3:06,8.

CATEGORIA D. — 4x50 m mixt (b): SC. SP. REȘITA 3:34,2, Dinamo 3:37,4, Sc. Sp. Timișoara 3:41,6; 4x50 m mixt (f): SC. SP. REȘITA 3:32,4, Petrolul 3:59,1, Sc. Sp. 2 Buc. 4:09,1 (a. v.).

BANI ARUNCAȚI ÎN... VÎNT

Concursul republican de viteză pe circuit, programat recent la Arad și menit să verifice stadiul pregătirii alergătorilor în vederea apropiatului start în campionatul național, nu a mai avut loc. Motivul invocat de organizatori: timpul nefavorabil. Dar după opinia unor sportivi și antrenori de la cluburile Steaua și Metalul București, nu aceasta ar fi explicația reală a anulării concursului.

Gh. Ioniță (Steaua), antrenor și delegat al F.R.M.: „O bură de ploaie a „inspălmîntat” pe organizatori (asociația sportivă Vagonul), a căsăia propunînd anularea concursului. Ploaia a stat și, firește, toți antrenorii au plecat pentru desfășurarea cursei, organele de miliție și-au asumat răspunderea pentru asigurarea securității traseului, numai tov. Vasile Csorba, președintele secției moto de la asociația Vagonul Arad și al comisiei județene de specialitate, s-a împotrivit”.

Traian Macarie (Metalul București), antrenor și concurent: „La Brăila și în alte orașe am concurat pe ploaie. Sînt convins că organizatorii s-au împotrivit, deoarece nu și-au realizat încășările scotute. Dar au greșit de două ori: 1. vremea s-a îmbunătățit și asistența ar fi fost numeroasă; 2. au subestimat pe cei aproape 80 de alergători din Baia Mare, Reșița, Constanța, Pitești etc., care au ținut să onoreze competiția”.

Îată și declarația tovarășului Petru Corodan, președin-

tele asociației sportive Vagonul: „Ploaia a dat peste cap concursul. Antrenorii au fost de acord să începem întrecerile, dar nimeni nu și-a asumat răspunderea unui eventual accident provocat de traseul alunecos. E adevărat că în jurul orei 10 buimă s-a oprit. Dacă am fi redus numărul turelor la fiecare clasă, am fi reușit să terminăm. Noi regretăm sincer cele întâmplate”.

Punînd față în față opiniile e clar că organizatorii s-au pripit suspendînd întrecerile. Cum cazuri asemănătoare au mai existat în ultima vreme, federația trebuie să renunțe în viitor la serviciile unor astfel de organizatori. Jocul de-a organizarea concursurilor de la o clasă la alta, de la o clasă la alta, nu este în interesul sportivilor și concurenților. Gîna va recupera acești bani aruncați în vînt?

Tr. IOANITESCU

BARAJUL PENTRU DIVIZIA B. LA VOLEI

La Bacău și Galați au luat sfîrșit întrecerile din cadrul turneelor de calificare pentru diviziua B la volei. După cum ne informează corespondenții noștri S. Neață și T. Sîrlop, au obținut dreptul de a juca în campionatul Diviziei B echipele L.T.R.-INFOR. MATIA București, SĂNĂTATEA Ploiești — la feminin și VOINȚA București, SIDERURGISTUL Galați — la masculin.

PADELE-PAGAE NU NUMAI „MONDIALELE”

Mîine echipa națională de calac-canoe va pleca la Copenhaga unde, după cum se știe, urmează să participe la cea de-a VIII-a ediție a campionatelor mondiale. Este firesc ca în aceste zile amatori de sport, în special cei îndrăgostiți de întrecerile de calac-canoe, să aștepte să urmărească pe televizor deosebite lupte pentru titluri și medalii, în care — spre neașteptare — este direct angajată și echipa României.

Nici un eveniment competițional, oricît de mare, de important ar fi el, nu trebuie însă după opinia mea — să-l transforme pe un loc frunțat în clasamentul pe națiuni. Nu numai criteriile subiective, sentimentale, ci în primul rînd punctele de vedere obiective conduc spre o asemenea opinie. Să ne explicăm.

În ciuda faptului că o parte dintre sportivii frunțați s-au retras din activitatea competițională sau — din diferite motive — au coborît sub nivelul cerințelor unui campionat mondial, echipa României, în plin proces de reîntinerire, și-a păstrat forța și valoarea de ansamblu. A dovedit-o convingător participarea (nu numai prin rezultatele obținute la toate regatele internaționale ale acestui sezon.

Îată ceea ce doream să reamintim căciastilor și canoistilor români, acunți cu foarte puțin timp înaintea campionatelor mondiale.

Așadar, echipa noastră păstrează — credem — mari șanse de a se situa pe un loc frunțat în clasamentul pe națiuni. Nu numai criteriile subiective, sentimentale, ci în primul rînd punctele de vedere obiective conduc spre o asemenea opinie. Să ne explicăm.

În ciuda faptului că o parte dintre sportivii frunțați s-au retras din activitatea competițională sau — din diferite motive — au coborît sub nivelul cerințelor unui campionat mondial, echipa României, în plin proces de reîntinerire, și-a păstrat forța și valoarea de ansamblu. A dovedit-o convingător participarea (nu numai prin rezultatele obținute la toate regatele internaționale ale acestui sezon.

Acolo, însă, pe apele lacului Bagsvaerd vor fi prezenți doar o parte dintre frunțașii calacului și canoei din țara noastră. Sperăm că, la ora actuală, ei dețin cea mai bună formă, că vor reuși să-și dovedească valoarea și că se vor număra printre învingătorii. Regulamentul campionatelor limitează dreptul de participare a singur echipei de probă — așa încît mai se pare inutil să mai amintesc că, prin forța lucrurilor, la Snagov au rămas destule echipaje redutabile, unele chiar cu șanse la medalii C.M., dacă regulamentul ar fi fost, de exemplu, asemănător celui pentru fostele campionate europene.

Alături de aceste echipe se află, însă, multe altele, compuse din sportivi tineri, cu mari posibilități de afirmare, în pregătirea cărora, mai ales în această perioadă, nu trebuie să existe nici o întrerupere, dacă vrem ca progresele să fie pe măsura așteptărilor.

Nu este vorba doar de Snagov. În toate centrele de calac-canoe activitatea de pregătire trebuie continuată cu exigență, stimulată chiar de participarea echipei naționale la campionatele lumii.

Nimic n-ar fi mai gresit, mai dăunător, ca absența unor tehnicieni ai federației, care s-au preocupat pînă acum de selecția și pregătirea lotului, iar ulterior vor fi ocupați un timp cu analiza atentă a rezultatelor obținute la C.M., să devină o invitație la relaxare, la glăbierea exigentelor, la o mică „vacanță”.

Un sport, oricare ar fi el, este reprezentat de echipa națională, dar nu se poate confunda cu ea, nu poate trăi doar prin succesele ei.

De aceea cred că acum, de fapt în acest întreg sezon,

nu numai campionatele mondiale trebuie să se bucure de atenție, de grijă, de interes.

În primul rînd, antrenorii secțiilor de calac-canoe au datoria să asigure deplina continuitate a procesului de pregătire, pe întregă scară a categoriilor de vîrstă, ori de clasificare sportivă. Am vrea să-i stim pe toți — ca și pe sportivi și suporteri — ținînd pumnii strîni în minutul finalelor de la Bagsvaerd, dar ne-ar bucura și mai mult să aflăm că, înainte de a pleca, au fost medaliați, au continuat conform planurilor de pregătire. La Snagov, la Arad, la Timișoara, la Tulcea.

Este, deci, vorba de a înțelege foarte bine nu numai misiunea de moment, ci toate acele nevoi importante ale sportului calacului și canoei.

Aceasta, în primul rînd, în cel de-al doilea, să nu uităm că filele calendarului competițional nu se vor epuiza la Copenhaga. Dimpotrivă. Rămînt multe alte competiții care — firește pe alte planuri — au însemnătatea lor deosebită.

În luna august sînt programate, în ordine, finalele campionatelor naționale de juniori și cele ale seniorilor, în septembrie vor avea loc „Criteriul olimpic” și concursul republican de fond. Aceasta ca să nu mai amintesc și de alte două competiții internaționale („Criteriul speranțelor olimpice” și înfrîngerea de juniori R.D. Germania-România) pentru care loturile respective trebuie să se pregătească intens.

Pentru că, după această ediție a campionatelor mondiale, va urma alta, chiar în anul viitor.

Radu HUȚAN

ÎNTEPRINDEREA ECONOMICĂ DE ADMINISTRARE A BAZELOR SPORTIVE

din București, bd. Muncii nr. 37-39, sector 3, telefon 21 3971, angajează de urgență:

- tehnician sau inginer frigotehnic
- electronician radio
- mecanic 1/ignorist
- timpieri manuali
- zidari
- instalatori sanitari apă, gaze — autorizați.